

Fólkaheimid Føroyar

Sosialistiska vælferðarsamfelagið, har fá hava ov mikið og færri ov lítið.

KRISTILIGA SANGKÓRIÐ!

Eftir eini vælýðnaða konsert hava ymsir áhoyrarar skrivað um konsertina. Nú næstseinasta mikudag skrivur onkur undir dulnevni í Dimmalætting.

Hetta má sigast at vera heldur ljót skrivning.

Tá ið viðkomandi skuldi skrivað nakað um kórið hjá Alfred Dahl, so haldi eg, at hann ella hon skuldi hildið »Baptistakórið« — sum tikið verður til — uttanfyri. Uttan at siga. Ein slik skrivning er ógvuliga ljót, tí eins og eg, sum fyrr havi sungið í Kristiliga sangkórinum, veit eg, at hini í kórinum og ikki minst Alfred Dahl, eru ógviliga hugstoytt av slikari skrivning. Sannleikin er tann, at kanska tann størsti partur av áhoyrarum hjá kristiliga sangkórinum hava verið limir úr hesum nevnda »Baptistakórið«.

Kundi greinskrivarin ikki skrivað um Kr. sangkórið uttan at nevnt nakað annað kór og serliga, tá talan er um at lasta, skuldi hann heldur havt latið verið at skriva.

Annars kann viðmerkjast, at Alfred Dahl hevði ikki biðið út-

varpið tikið konsertina upp.

Persónliga vil eg takka Alfred Dahl fyri tey 5 árin, hann var sangstjóri. Neyvan man nakar hava ferðast so nógv út um oyggjarnar, serliga út til smábýgdinar, og gleitt fólk við sang, sum hann hevur við sínum kóri.

Vónandi tekur nýggi leiðarin Eilíf Samuelson upp henda vakra sið.

Hanna Lisberg.

NÚ GONGUR AV SKRÍÐUNI!

Svar til V.V. »Propagandastøðin« í 14. September

Tygum hava fingið ilt í búkin ella onkra aðra staðir av nokrum so meinaleysum sum tí, at ríkisumboðið býður børnunum á barnaheiminum til sjúkólátu á føðingardegi kongs.

Ja, ja, eg skilji væl, at tygum ikki tora at leggja navn til so vorðið tvælt sum tað, at hetta verður gjørt, fyri at børnini seinni skulu gerast góð sambandsfólk.

Neyðars tjóðveldi, ið einki veit at hava til klandursevni enn børn, ið ongan góðan hava og óvunda teimum ein kop av sjúkólátu eina ferð um árið.

Og er tað veruliga so, at tygum, V.V., óttast fyri, at ikki krevur meira fyri at fáa føroyingar at

venda sær frá tjóðveldinum enn ein koppur av danskari sjúkólátu, so er orsøkin helst tann, at tit einki gott hava at bjóða nokrum, hvørki tilkomnum fólki ella børnunum.

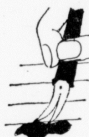
— Eg vil samstundis nýta høvi til at takka ríkisumboðsmanninum og konu hansara fyri hjartalag teirra móti børnunum á barnaheiminum. Tíbetur eru tey flestu av teimum ov smá til at taka sær tykni av slikum orvitis-tosi, sum V.V. kemur fram við, men skuldi onkur teirra lisið hetta, so vil eg enda við at siga: Væl gagnist tykkum ta hugnaliga lotuna á ríkisumboðnum og gleðið tykkum bara til næstu ferð, tí einki er so vist sum tað, at harra og frú Wahl lata ikki slikar orvitisnokkar sum V.V. sleppa at spilla hesa ártligu veitslu fyri tykkum.

Jóhannhild D. Heinesen.

PROPAGANDA- NUMMUR

I hesi tingsetuni hava landstýris- og samgongumenn verið døgligir við ymiskum frágreiðingum — alt saman frágreiðingar um, hví so lítið er gjørt ella oftari hví einki er gjørt.

Hesir ymisku boðskapir eru serstakliga komnir frá landstýrismonnum, ið brúka niðurlagið: landstýrið kannar málið ella bara:

málið verður kannað. Har koma mál, ið lögtingið hevur samtykt fyri fleiri árum síðan; spjutnikkar í sangonguni verða settir at seta

fyrispurningar til lögmann og landsstýri, ið sigur nokur einfald orð um málini, nevnið miljónatol og okkurt annað — og leggur so aftur at: málið verður kannað!

I nærum fyra ár hava teir kannar, og gongur tað ikki skjótari í komandi tíð, enn tað hevur gingið við mongum kanningum hetta seinasta valskeiðið, skal minst eitt og i ymiskum forum tvey og fleiri valskeið til bara: at kannar!

Propagandaróður við innballaðum leysum kanningartølum duga ikki aftaná næstan fyra ár til røðurs.

Ms.

Froðbiar sóknar sjúkrakassi

setar ársaðalfund sín tann 31.3 1966 kl. 20 í Fylking.

Dagsskrá:

1. Roknskapurin til góðkenningar,
2. Innkomni uppskot til val av stjórnarlimum, grannskoðarum og tiltaksmonnum.
3. Medisindið.
4. Orðaskifti.

Tvøroyri, 21. mars 1966.

Stjórinn.

H. M. Eidesgaard

(Framhald frá 1. síðu)

hann við umdømselskaðu síni, hini vøkru Elsbu úr Funningi, og untust tað teimum at liva saman í 26 ár, eitt eydnuríkt og harmonískt hjónarlag. Hon hevði stóran áhuga fyri arbeiði hansara, og eisini fyri skrivning hansara, og var hon honum ein avbara góður stuðul. Meðan hann sat inni í hugnaliga heimi teirra lovsang náttúruna á pappirinum, var Elsbu á sín hátt eitt líka stórt skald í urtagørdum sínum; hon hevði heilar tveir, og tað var undurfult at siggia, hvussu hon úr okkara korgu mold fekk alt at blóma og vaksa, teir vóru sum eitt ævintýr. Meg minnst einferð, eg var og vitjaði har norðuri, at hon beyð mær innar til jórðber og róma — føroysk jórðber, eins stór og tey, vit flyta inn. So sat eg har í teirri vøkru stovuni henda summar-dag, málningar og tekingar av Hans Mariusi prýddu veggirnar, og allastaðni blómur og urtapottar. Prátið gekk hugnaliga, hann segði frá teimum gomlu í bygdini og ymsum hendinum; og helt við meg sjálva, at summi høvdu fingið nógv ar gávur, sum nú Hans Marius, bæði at kunna mála, tekna, spæla og skriva; tó tað undraði meg onki, at hann var vorðin skald, alt var jú til steðar at fáa hesar gávur fram: uppvoksturinn, tann vakra náttúran uttan um, hungur hansara eftir lærdómi, kærleikin til alt livandi og til alla mentan.

Arbeiddsamur var Hans Marius, umframt sitt dagliga arbeiði hevði hann mong álitisstovr, í 16 ár var hann sóknarstýrisformaður, fleiri ár formaður í skúlanevndini, og meðan pápin hevði deknatænastuna í síni læraratið, var Hans Marius organistur í kirkjuni. Haraftrat málaði hann og skrivaði hann. — Fyrsta skaldaverk hansara var: Hjálpurótin og súlubrotið, ein yndislig saga. Nógvar stuttsögur eigu hann í tíðarritum og jólabókum. Ein sjónleik við navninum: Ein myrking (1937). Hesin er speldur ymsa staðni, t. d. í Havn av real-skúlanæmingum. Í 1952 komu bókurnar: Hitt ævniliga gonguverkið (skaldsaga) og Livsins rættur (stuttsogur), og 11 ár seinni: Ein stjórna er tendrað (eisini stuttsogur).

Stórt spell, at Hans Marius ikki fór undir at skriva bygdasögu sína, tí fáur visti so nógv sum hann um øll víðurskifti har á staðnum.

65 ára gamal legði hann frá sær lærarastarvið, og flutti til Havnar. Hans Marius var sum so nógvir av ættarliði hansara ógvuliga góður við Havnina, tað var, sum hevði hon eitt sermerkt pláss í hjarta teirra. Nú hevði hann stundir at skriva, men ikki var heilsan altíð so góð, og at enda gjordist hann álvarsliga sjúkur. Aftur her var Elsbu stuðulin, ótroystiliga var hon um hann og passaði hann væl og virðiliga, til hann fór inn til seinasta hvíldina.

Samkensla okkara savnar seg um tygum, Elsbu, í stóru sorg tygara; men minnini eiga tygum rík og góð, og tað størsta av øllum, deyðin er ikki skilnaðurinn.

Føroya jórð hevur aftur tikið ímóti einum av synum sínum, sum brúkti ríku gávum sínar, fyrst í dagliga skúlaarbeiði sínum, livsstarvinum, síðan í skrivning síni, sum er til gleði og uppbygging fyri okkum, tí hon sigur frá eini tíð, ið horvin er, frá síðum, ið burtur eru, frá máliskum, ið ikki nýtast longur, men fram um alt frá kærleikanum til og virðingini fyri øllum livandi, tað andar av hvørju síðu, og tað hevur ein boðskap til okkara, sum oftast týkjast at vera so livstroytt.

Vit næstafólk hansara hava mist ein vinselan ættarmann, sum altíð hevði so nógv at geva okkum, og í taksemi minnst vit ógloymandi lotur í heimi hansara.

j.h.

OV LÍTL BLÁDRÚMD

Nakrar innsendar greinir og smástubur og annað tilfar má vegna ov litla bládrúmd biða til næsta blað.

FØROYA

BANKI

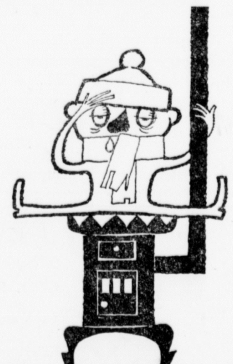
banki FØROYA

Allir
litir
eru
í

ÆLABOGANUM

Takliga
málningahandlinum
í Tórsgøtu 16
tlf. 2120. Tórshavn

ESTR. - 1958

Hostalint

Størsta úrval í

El-komfýrum

3 ella 4 plátur

RADIO-EL

tlf. 1396

Pl. J. F. KJOLBRO,

heilsøla

tlf. 5396-5489-5491

